La força de la corrupció.

Opinió | 20-10-2014 | 09:18

El reconeixement que es pot fer a Jordi Pujol i Soley, per allò que podem considerar ben fet, ja es va expressar a les urnes en el seu moment ; però ara voler mantenir-lo a l?escambell després d?haver transcendit de la seva declaració ser un president corrupte, no crec que sigui mereixedor dels honors que el varen enaltir. Fer alguna cosa ben feta anava inclòs en el sou , i complir amb la seva obligació, amb els seus deures i deutes com tot ciutadà també; que es podia equivocar, també; però que es podia oblidar de passar per Hisenda, com toca fer a tots els ciutadans que depenen d?una nòmina, i de pagar els impostos establerts, això no estava inclòs en el sou, com tampoc les comissions que Maragall va denunciar al Parlament de Catalunya, adreçant-la a Artur Mas (el vostre problema es diu 3%). Dels polls i de la lloca, el temps s?encarregarà de donar-los sopluig.

Però compte, que el merder que empastifa tot l?Estat amb la capa de la corrupció és més voluminós del que ningú es pot arribar a pensar; però tenim el factor ?justícia?, que és d?esperar que algun dia les lleis siguin interpretades pel valor que varen ser redactades i aprovades; malauradament ja són dos els jutges que són obligats a la interrupció de la seva carrera, per intentar posar els corruptes i lladres al lloc que els correspon; això pinta malament si la balança de la justícia es decanta a favor del poder del diner; el futur d?aquest país no el pot decidir la corrupció, l?ha de decidir la democràcia i la gent honrada, tenint en compte la nova modalitat de targetes que passen per sota les taules sense deixar rastre.

Espero que el dia 9N els catalans puguem decidir què fem i què volem, tot i la corrupció que Catalunya també allotja des de fa molt de temps, que esperem que el procés d?independència permeti garbellar i separar el gra i els baleigs de la palla.

Autor: Màrius Viella/GN